

РЕШЕНИЕ

№ 3483

гр. София, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110200465 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 38-153 от 10.12.2021 година председателят на ДА "Национална сигурност", е наложил на Адвокатско дружество „П.“ с БУЛСТАТ ***** имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/лева на осн. чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП за извършено нарушение по чл.11, ал.1, т.1, вр.чл.10 от ЗМИП.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. В жалбата се излагат оплаквания, за неправилно приложение на материалния закон, допуснати процесуални нарушения и противоречие с правни принципи, оспорват се изводите на наказващата администрация за наличие на делово взаимоотношение по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗМИП, като се твърди, че е налице еднократна услуга предоставена от адвокатското дружество на негов клиент, чието изпълнение просто се е забавило във времето, както и, че въпреки това дружеството-жалбоподател е идентифицирало своя клиент и е извършило изискуемата от ЗМИП комплексна проверка. В допълнение се сочи, че не са спазени изискванията на чл.42, т.3 и т.9 ЗАНН, като в АУАН липсват дата и място на извършване на нарушението, както и обстоятелства относно претърпени от деянието имуществени вреди, а и указание за реда за подаване на възражения срещу АУАН. На следващо място се излагат доводи за неспазване на срока по чл.52, ал.1 ЗАНН, за нарушаване на чл.57, ал.1, т.6, т.8, и т.13 ЗАНН, а непосочване виновно нарушение, липса на преценка на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, погрешно посочване на срока за обжалване, както и, че не са обсъдени възраженията срещу АУАН. Най-сетне излагат се доводи за маловажност на нарушението, както и се изтъква, че предвид липсата на приети към датата на нарушението- 30.01.2020г. Единни вътрешни правила на Висшия адвокатски съвет, за адвокатското дружество не е съществувало задължение да извърши комплексна проверка.

Претендират присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адвокат

Н., която поддържа искането за отмяна по съображения аналогични на изложените в жалбата. Прави възражение срещу присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемата страна-редовно призована, се представлява от юрисконсулт Петкова която моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло като постановено при спазване на материалния и процесуалния закон. Представя подробни писмени бележки, претендира присъждане на разноски под формата на възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено следното:

Жалбоподателят Адвокатско дружество „П.“ БУЛСТАТ *****, е адвокатско дружество със седалище в гр. София, представлявано от управител адвокат Д. П..

Със Заповед рег. № ФР-9-49/07.04.2021г. на директора на САД “Финансово разузнаване” при ДАНС била възложена проверка на дейността на дружеството в рамките, осъществявания от Агенцията контрол за спазване на изискванията на ЗМИП. Проверката обхващала периода 01.01.2020г.- 30.01.2020г., като резултатите от нея бил обективирани в Констативен протокол за проверка на място по ЗМИП рег. № ФР-10-5536/31.08.2021г.

В рамките на проверката се установило, че на 30.01.2020г. между Адвокатско дружество „П.“ в качеството му на „юридически консултант“ и търговско дружество „Н.Х.“ ООД-„клиент“ е сключен Договор за правно обслужване във връзка с покупко-продажба на поземлен имот, по силата на който дружеството жалбоподател следвало да извърши вещно-правен анализ на конкретен недвижим имот във връзка с покупка на същия, както и „да предоставя всякакви други правни услуги“ на клиента. (т.2 от договора „Обхват на услугите“). С оглед предмета на договора, адвокатското дружество, предоставящо правни консултации по същия се явява задължено лице по чл. 4, т. 15, б. „аа“ от ЗМИП.

Съгласно т.11 от Договора, същият бил със срок на действие една година, считано от датата на подписването му, като в тази рамка за периода февруари –юли 2020г. са фактурирани три плащания от страна на клиента, а именно както следва: Фактура с № 1930/01.02.2020 г. за сумата от 2 347 лв., фактура с № 1951/29.04.2020 г. за сумата от 8 214,48 лв. и фактура с № 1969/20.07.2020 г. за сумата от 1173,50 лв.

При сключването на 30.01.2020г. на посочения Договор за правно обслужване във връзка с покупко-продажба на поземлен имот, жалбоподателят не е осъществил, което и да е от предвидените в чл.10 ЗМИП действия по комплексна проверка на насрещната страна-„Н.Х.“ ООД.

В тази връзка след приключване на проверката с АУАН ФР-10-5537/31.07.2016г. съставен от свидетеля И.Т. експерт, отдел “Контрол върху задължените лица” на дирекция „Финансово разузнаване”, ДАНС на Адвокатско дружество „П.“ било повдигнато административно-наказателно обвинение за това, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.4, т.15 ЗМИП, не е изпълнило задължението си да извърши комплексна проверка на клиент- „Н.Х.“ ООД, при установяване на делови взаимоотношения със същия на 30.01.2020г., в гр. София, квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.11, ал.1, т.1, вр. чл.10 от ЗМИП.

Акът бил съставен с участието на и връчен на представляващия адвокатското дружество – адвокат Д. П., като срещу същия в законоустановения срок са постъпили възражения.

Въз основа на акта било издадено наказателно постановление (НП) № 38-153 от 10.12.2021 година председателят на ДА ”Национална сигурност”, е наложил на Адвокатско дружество „П.“ с БУЛСТАТ ***** имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/лева на осн. чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП за извършено нарушение по чл.11, ал.1, т.1,

вр.чл.10 от ЗМИП.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелката И.Т., както и на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН № ФР-10-5537/31.08.2021 година; наказателно постановление (НП) № 38-153 от 10.12.2021 година, Констативен протокол рег. № ФР-10-5536/31.08.2021г., Заповед за извършване на проверка рег. № ФР-9-49/07.04.2021., Заповед за компетентност на актосъставителя рег.№ 3-124/18.01.2018г., Заповед рег. № 3-1085/18.04.2018г. на председателя на ДА "НС", Договор за правно обслужване във връзка с покупко-продажба на поземлен имот от 30.01.2020г., фактури, както и останалите приложени към административно-наказателната преписка и подробно описани в НП документи.

Съдът кредитира в пълна степен, показанията на свидетеля Т., като ги намира за последователни, логични и непротиворечиви, като освен това същите в пълна степен съответстват на приобщените по делото писмени доказателства. От разказа на свидетеля се установява последователността на предприетите от ДАНС действия по контрол за спазване на ЗМИП и резултата от тях. Настоящият съдебен състав кредитира напълно изброените по-горе писмени доказателства. Същите по несъмнен начин установяват факти, включени в предмета на доказване по делото. Съдът ги възприема в цялост като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице-адресат на обжалвания акт, в рамките на преклузивния срок по чл.59, ал.1 ЗАНН, и срещу подлежащ на обжалване акт, с оглед, на което е допустима, но разгледана по същество е неоснователна в искането за отмяна.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № ФР-10-5537/31.08.2021 година, който е съставен от компетентен орган- експерт в САД „Финансово разузнаване“ при ДАНС, в рамките на материалната компетентност на същия, съгласно чл.123, ал.1, изр.1 ЗМИП и Заповед рег. № 3-124/18.01.2021г. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган- председател на Държавна агенция "Национална сигурност" съгласно чл.123, ал.1, изр.2 ЗМИП. Тук е мястото да се отбележи, че компетентността на наказващия орган произтича директно от закона и в нея не съществува съмнение, а цитираната в НП Заповед рег. № 3-1085/18.04.2018г. касае делегиране на правомощията на председателя по чл.108, ал.5 ЗМИП.

Спазени са процесуалните срокове по чл.34, ал.2 и ал.3 ЗАНН, както и специфичните изисквания за участие на нарушителя и свидетели при съставяне на АУАН, като изрично е отбелязано качеството на същите. Във връзка с направеното в жалбата изрично възражение, относно срока по чл.52, ал.1 ЗАНН, то следва единствено да се отбележи, че същият е относим единствено към наказателните постановления, а освен това има инструктивен характер, и неспазването му не съставлява процесуално нарушение от категорията на съществени

На следващо място нито при съставянето на АУАН, нито на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила свързани с тяхното съдържание и реквизити. И в двата процесуални документа са посочени датата и мястото на сключване на сделката, във връзка, с която е възникнало задължение за извършване на комплексна проверка на клиента, а именно при сключването на договора на 30.01.2020г. в гр. София, поради което не може да се твърди, че е налице празнота или неяснота, относно времето или мястото на извършване на деянието, предвид, на което не е налице нарушение на чл.42, т.3

или чл.57, ал.1, т.4 ЗАНН. Що се отнася до твърдението за пропуск да се попълни съдържанието по чл.42, т.9 ЗАНН, а именно данни за лицата претърпели имуществени вреди, то в бланката на акта недвусмислено е отбелязано, че такива липсват, което е и изрично уточнено в наказателното постановление, предвид на това непосочването на имената или ЕГН на същите, трудно би могло да се определи като процесуално нарушение, още повече съществено такова.

Не се споделят и възраженията за допуснати при издаването на наказателното постановление процесуални нарушения от категорията на съществени, като съдържанието му отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН, дава пълно, ясно и конкретно описание на нарушението, достатъчно за осигуряване правото на защита на санкционирания субект. Следва изрично да се отбележи, че нарушената законова разпоредба е посочена от наказващия орган(стр.3, предпоследен абзац), както изисква чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, а що се отнася до вината, то доколкото деянието е извършено от юридическо лице, чиято отговорност е обективна, то въпросът за вината не се поставя. От страна на наказващия орган подробно са анализирани и обсъдени депозираните възражения срещу АУАН, също така са посочени смекчаващите отговорността обстоятелства, които са го мотивирали да определи санкция в минимален размер, а най-сетне в НП се посочва пред кой в съд и в какъв срок същото може да бъде атакувано, като съдържанието отговаря на нормативната уредба действала към момента на издаването и връчване, с която и жалбоподателят се е съобразил при подаване на жалбата.

Предвид на изложеното съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени.

В хода на административнонаказателното производство на жалбоподателя-Адвокатско дружество "П." с БУЛСТАТ ***** е било повдигнато административно-наказателно обвинение за извършено нарушение на чл.11, ал.1, т.1 вр. чл.10 от ЗМИП-неизпълнение на задължението да извърши комплексна проверка на клиент при установяване на делови взаимоотношения.

Възприетата от актосъставителя фактическа обстановка, отразена и от наказващия орган съответства на установеното от настоящия съдебен състав, при което нарушението също се явява установено по безспорен начин. Адвокатско дружество „П.“ по дефиниция, предвид своята правно-организационна форма е лице, което по занятие извършва правни консултации. По силата на сключения на 30.01.2020г. с търговско дружество "Н.Х." ООД Договор за правно обслужване във връзка с покупко-продажба на поземлен имот, дружеството-жалбоподател следвало да подпомага своя клиент при покупко-продажба на недвижи имот, с оглед на което и съгласно чл.4, т.15, б. аа ЗМИП попада в кръг на лицата, за които съществува нормативно задължение, при осъществяване на своята дейност да прилагат мерките против изпиране на пари, сред които съгласно чл.3 ал.1, т.1 ЗМИП се включва и изискването за извършване на комплексна проверка на клиентите. Основание за приложение на посочените мярка, чието съдържание е дефинирано в чл.10 ЗМИП, съгласно чл.11, ал.1, т.1 ЗМИП е установяването на делови взаимоотношения. Съгласно легалната дефиниция на §1, т.3 от ДР на ЗМИП това е „стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност.“ С оглед конкретиката на настоящия казус като такова следва да се определи и отношението възникнало на 30.01.2020г. между дружеството-жалбоподател и клиента по посочения договор за правно обслужване. Същото попада в рамките на основната дейност на адвокатското дружество и с оглед естеството на сделката, правата и задълженията на страните по нея не се изчерпват към момента на постигане на съгласието, а се характеризира с определена трайност във времето. Следва да се отбележи, че освен изготвянето на вещно- правен анализ на посочения в договора недвижим имот, то същия в

изрично е предвидено, че предметът включва и предоставяне на всякакви други правни услуги по възлагане клиента, при установените в договора параметри(заплащане, включително за съдебни производство, начин на възлагане), а срокът му на действие е една година. Всичко това сочи на трайност на възникналото делово отношение между страните по договора, като същото надхвърля изрично възложения при самото му сключване вещно-правен анализ. За трайност свидетелства и периодът, в който са фактурирани осъществени плащания от страна на клиента, а именно от февруари до юли 2020г. Предвид на изложеното не могат да бъдат споделени възраженията на жалбоподателя, че възникналото на 30.01.2020г. взаимоотношение между страните по договор за правно обслужване, не попада в легалната дефиниция на §1, т.3 от ДР на ЗМИП.

Поради това при сключването на договор за жалбоподателя Адвокатско дружество „П.“ е възникнало задължение да извърши комплексна проверка на клиента си "Н.Х." ООД, съобразно изискванията на чл.10 ЗМИП. Същото обаче не е предприело каквито и да е конкретни действия в тази насока, извън вписване на идентификационните данни на своя контрагент в договора, с което не е изпълнило задължението си по чл.11, ал.1 т.1 ЗМИП.

С оглед на това правилно е ангажирана административната отговорност за извършено нарушение в съответствие с нормата на чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП, която предвижда наказване именно за нарушение на чл.11 ЗМИП. Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице, не е необходимо обсъждане на субективната страна. Съгласно посочената разпоредба на юридическите лица, за посоченото нарушение се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лева. Санкцията, наложена на Адвокатско дружество „П.“ е определена в минимален размер, като предвид правомощията на съда в настоящото производство следва единствено да бъде отбелязано, че същата е законосъобразна.

Най-сетне, съдът намира, че липсата на Единни вътрешни правила, приети от Висшия адвокатски съвет към датата на сключване на договора, не води до дерогиране на задълженията на адвокатското дружество като субект на ЗМИП, нито пък е налице каквото и да е отлагателно действие на законовите разпоредби на чл.10 и чл.11 ЗМИП. Действието на закона не е предпоставено от приемането на вътрешни правила, за който и да е от задължените субектите по чл.4 ЗМИП. Обхвата на комплексната проверка е установен в чл.10 ЗМИП, като липсват данни дружеството да е предприело каквито и да е действия в насока изпълнение на задълженията си, включително и най-малко събиране на данни за идентифициране на клиента, и действителните собственици на търговеца, за което в хода на проверката не са представени каквито и да е доказателства, извън становището на дружеството- жалбоподател.

Съдът не споделя и доводите на жалбоподателя за маловажност на случая, като липсват особености, които да го отличават от останалите случаи на нарушения от същия вид. Нещо повече доколкото се касае за взаимоотношения с относително голяма продължителност- една година, и пълно игнориране на задължението за комплексна проверка на същия, преди сключване на договора, поставил началото на деловото взаимоотношение, то обществената опасност на извършеното се завишава. Нарушението по правило е формално такова, т.е. липсата на конкретен съставомерен вредоносен резултат е негова иманентна черта, която не снижава обществената опасност на установения пропуск.

Ето защо с оглед изложените фактически и правни доводи, жалбата се явява неоснователна и процесното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като съответно на материалния и процесуалния закон.

Предвид изхода на делото и доколкото се констатира основание за налагане на имуществената санкция, респективно не се установи основателност на искането за отмяна, с което се обжалва наказателното постановление, следва да бъде уважено и направеното на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН искане на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Основанието за това е нормата на чл.144 АПК, вр. чл.78, ал.8 ГПК и даденото в тази връзка задължително тълкуване на върховната съдебна инстанция в полза присъждането на възнаграждение определено според правилата на Наредбата за заплащане на правната помощ, в случай на представителство на административен орган от страна на юрисконсулт. В настоящото производство, въззиваемата страна- председателя на ДАНС е била представлявана от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като съдът намери, че справедливият размер на възнаграждението, преценен в рамките указани на чл.27е Наредбата за заплащането на правната помощ, относим именно към защита в производства по ЗАНН е 80 лева, доколкото по делото е проведено едно съдебно заседание, разпитан е един свидетел и не са представяни допълнителни доказателства. Същото съобразно искането следва да бъде присъдено в полза на ДАНС, като първостепенен разпоредител с бюджетни средства.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 38-153 от 10.12.2021 година председателят на ДА "Национална сигурност", е наложил на Адвокатско дружество „П.“ с БУЛСТАТ ***** имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/лева на осн. чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП за извършено нарушение по чл.11, ал.1, т.1, вр.чл.10 от ЗМИП.

ОСЪЖДА Адвокатско дружество „П.“ с БУЛСТАТ ***** да заплати на КФН сумата от 80/осемдесет/ лева, съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____